

Tumačenja odredbi članka 59. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike po stavicama

Općenito

Tumačenje br. 1/59 od 11. listopada 2012. (mjesto i adresa stanovanja)

Pod mjestom stanovanja podrazumijeva se naselje u kojem službenik stanuje a koje je izričito utvrđeno u Zakonu o područjima županija, gradova i općina u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, br. 86/06., 125/06. – ispr., 16/07. – ispr., 95/08. – Odluka USRH, 46/10. – ispr. i 145/10.).

Pod „adresa stanovanja“ podrazumijeva se adresa s koje službenik i namještenik redovito dolazi na posao i s posla, odnosno adresa na kojoj ima prebivalište ili boravište. U slučaju da službenik ima u mjestu rada prebivalište, ali isti ima i prijavljeno boravište u mjestu izvan mjesta rada, pravo na naknadu troškova prijevoza utvrđuje se prema adresi s koje službenik i namještenik redovito dolazi na posao i s posla.

Tumačenje br. 92/59 od 4. travnja 2014.

Pod mjestom stanovanja podrazumijeva se naselje u kojem službenik stanuje, za koje je u Zakonu o područjima županija, gradova i općina u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, br. 86/06., 125/06. – ispr., 16/07. – ispr., 95/08. – Odluka USRH, 46/10. – ispr., 145/10., 37/13. i 44/13.) izrijekom navedeno da ulazi u sastav neke jedinice lokalne samouprave (općine ili grada).

Prema tome, pod mjestom stanovanja ne podrazumijeva se:

- cijelo područje jedinice lokalne samouprave (nego je to naselje koje prema Zakonu ulazi u sastav jedinice lokalne samouprave),
- naselje koje u Zakonu nije izrijekom navedeno (npr. neko manje mjesto odnosno zaselak koje nije poimence spomenuto u Zakonu).

U konkretnom slučaju, za naselja za koja se pita (Adamovec, Kašinska Sopnica, Šimunčevac, Ivanja Reka), u Zakonu je izrijekom navedeno da ulaze u sastav Grada Zagreba kao jedinice lokalne samouprave. Stoga službenik koji dolazi na posao u Zagreb iz tih naselja, ima pravo na naknadu troškova međumjesnog i mjesnog prijevoza sukladno odredbama članka 59. Kolektivnog ugovora.

Tumačenje br. 20/59 od 31. listopada 2012.

Službeniku koji stanuje izvan Republike Hrvatske i dolazi na posao u Republiku Hrvatsku isplatit će se naknada troškova prijevoza prema kriterijima za mjesni i međumjesni prijevoz iz članka 59. Kolektivnog ugovora.

Tumačenje br. 33/59 od 12. studenoga 2012.

Poslodavac službeniku nadoknađuje najpovoljniji trošak javnog prijevoza koji službeniku omogućuje redoviti dolazak na posao i odlazak s posla.

Ako službenik ne koristi taj javni prijevoz nego neku drugu vrstu javnog prijevoza, službenik je dužan predložiti dokaz o kupljenoj karti sukladno stavku 11. članka 59., a naknada troškova isplatit će mu se u visini cijene karte najpovoljnijeg javnog prijevoza.

Ako službenik ne koristi javni prijevoz nego osobni automobil Komisija upućuje na stavak 2., 3., 6. i 8. članka 59. Kolektivnog ugovora.

Tumačenje br. 39/59 od 20. studenoga 2012.

Službenik i namještenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza za svaki dolazak i odlazak s posla.

Tumačenje br. 40/59 od 20. studenoga 2012.

Poslodavac isplaćuje naknadu troškova prijevoza sukladno članku 59. Kolektivnog ugovora prema pravilima za mjesni i međumjesni prijevoz.

(pitanje u vezi kojega je dano ovo tumačenje - mogu li se prema načelu pravednosti isplaćivati naknade troškova prijevoza osobama koje ne koriste javni prijevoz).

Tumačenje br. 49/59 od 30. studenoga 2012.

Prema članku 59. Kolektivnog ugovora službeniku i namješteniku se nadoknađuju troškovi prijevoza za dolazak na posao i povratak s posla.

Stoga se u udaljenost od adrese stanovanja do adrese rada, u smislu članka 59. Kolektivnog ugovora, ne može se uračunati (pribrojiti) udaljenost koju službenik svakodnevno prelazi prije dolaska na posao, odnosno nakon odlaska s posla, zbog prijevoza djeteta u predškolsku ili školsku ustanovu, neovisno o posebnim okolnostima odnosno posebnostima konkretnog slučaja (npr. dijete s posebnim potrebama).

Troškove prijevoza djeteta u predškolsku ili školsku ustanovu snosi sam državni službenik odnosno namještenik, ako mu se ti troškovi ne nadoknađuju prema posebnim propisima.

Tumačenje br. 60/59 od 18. prosinca 2012.

Članak 59. Kolektivnog ugovora odnosi se na naknadu troškova prijevoza na posao i s posla, a ne na troškove prijevoza u vezi s obavljanjem poslova radnog mjesta na koje su službenici i namještenici raspoređeni. Navedeni troškovi su troškovi poslovanja državnog tijela.

Ako službenik dobiva naknadu troškova prijevoza na posao i s posla sukladno članku 59. stavku 2. Kolektivnog ugovora, poslodavac je sukladno posebnim propisima dužan službeniku nadoknaditi i troškove prijevoza u vezi s obavljanjem poslova radnog mjesta, ako ih je imao.

Međutim, ako službenik dobiva novčanu naknadu za kupljenu godišnju ili mjesečnu kartu mjesnog javnog prijevoza u mjestu rada prema predloženom računu ili ako mu takvu kartu kupuje poslodavac, tada nema pravo još i na naknadu troškova prijevoza u mjestu rada nastalih u obavljanju službe ako mu kupljena karta pokriva i taj prijevoz.

Tumačenje br. 73/59 od 1. veljače 2013.

U svakom pojedinom slučaju pri donošenju rješenja o naknadi troškova prijevoza potrebno je nedvojbeno utvrditi na koji način se obračunava naknada troškova prijevoza državnog službenika i namještenika o čijem se pravu odlučuje. U izreci rješenja ne može se alternativno utvrđivati način naknade troškova prijevoza jer mora biti jasno na koje troškove službenik ima pravo i kako se nadoknađuju.

Tumačenje br. 86/59 od 29. svibnja 2013.

Pod pojmom javnog prijevoza podrazumijeva se javni linijski prijevoz putnika u cestovnom prometu koji se obavlja na određenim relacijama i po unaprijed utvrđenom voznom redu, cijeni i općim prijevoznim uvjetima.

Tumačenje br. 87/59 od 29. svibnja 2013.

Službenik koji radi u turnusima i dolazi na posao sve radne dane u mjesecu prema redovnom rasporedu radnog vremena odnosno nije imao izostanke s posla iz razloga navedenih u članku 59. st. 14. Kolektivnog ugovora, ima pravo na puni iznos mjesečne naknade troškova prijevoza, koji mu pripada sukladno odredbama članka 59. Kolektivnog ugovora.

Tumačenje br. 90/59 od 13. lipnja 2013.

Pravo na naknadu troškova prijevoza za mjesec kolovoz 2012. godine ostvaruje se temeljem odredbi Kolektivnog ugovora koji je bio na snazi do 2. kolovoza 2012. godine.

Tumačenje br. 91/59 od 13. lipnja 2013.

Službenik koji u određene dane u mjesecu koristi službeno vozilo za dolazak i odlazak s posla nema pravo na naknadu troškova prijevoza za te dane.

stavak 1.

Tumačenje br. 25/59 od 31. listopada 2012.

Sukladno članku 59. stavku 11. Kolektivnog ugovora, službenik i namještenik se izjašnjava na početku godine da li će mu poslodavac kupiti godišnju ili mjesečne karte ili nadoknađivati stvarne troškove prijevoza prema predloženim računima odnosno kupljenim prijevoznim kartama. Prema stavku 1. članka 59. nadoknađuju se troškovi u visini za poslodavca najpovoljnijeg troška javnog prijevoza koji službeniku i namješteniku omogućuje redovit dolazak na posao i povratak s posla te se u slučaju mogućnosti kupnje godišnje karte nadoknađuju troškovi prema cijeni godišnje karte, a ako nema mogućnosti kupnje godišnje karte nadoknađuju se troškovi mjesečne karte.

Tumačenje br. 10/59 od 11. listopada 2012.

(mjesni i međumjesni prijevoz)

Mjesni prijevoz je prijevoz u mjestu stanovanja, odnosno mjestu rada.

Međumjesni prijevoz je prijevoz od mjesta stanovanja do mjesta rada. O međumjesnom prijevozu radi se u slučaju kada je mjesto stanovanja različito od mjesta rada.

U vezi pitanja što se smatra mjestom stanovanja odnosno mjestom rada, Komisija upućuje na Tumačenje br. 1/12.

stavak 2.

Tumačenje br. 7/59 od 11. listopada 2012.

(umanjena naknada troškova mjesnog prijevoza)

Visina naknade iz članka 59. stavka 2. Kolektivnog ugovora utvrđuje se prema cijeni mjesečne karte umanjene za 25%, a ako nema mjesečne karte u visini dnevne odnosno ako nema dnevne, u visini povratne odnosno pojedinačne karte.

Tumačenje br. 22/59 od 31. listopada 2012.

U slučaju kada je poslodavac za svoje službenike i namještenike s prijevoznikom ugovorio mjesni i međumjesni prijevoz na redovnim linijama po povoljnijim uvjetima, a službenik i namještenik taj prijevoz ne koristi, naknada troškova prijevoza obračunava se prema cijeni mjesečne karte javnog prijevoza za građane prema kriterijima za mjesni i međumjesni prijevoz.

Tumačenje br. 55/59 od 18. prosinca 2012.

Sukladno članku 59. stavku 2. Kolektivnog ugovora, mjesečna naknada ne može se utvrđivati prema cijeni godišnje karte nego prema cijeni mjesečne karte.

Tumačenje br. 88/59 od 13. lipnja 2013.

Službenik koji dolazi u dežurstvo i po pozivu na posao izvan redovnog radnog vremena, u vrijeme kada nema organiziranog mjesnog javnog prijevoza, ima pravo na naknadu troškova prijevoza u visini cijene pojedinačne karte za te dolaske.

stavak 3.

Tumačenje br. 13/59 od 11. listopada 2012.

Ako od adrese stanovanja do stanice međumjesnog prijevoza ima više od 2 km, a u mjestu stanovanja nema organiziranog mjesnog javnog prijevoza, službeniku se nadoknađuju troškovi prijevoza koji se utvrđuju u visini cijene mjesečne karte javnog prijevoza najbližeg mjesta u kojem je taj prijevoz organiziran. Poslodavac može pribaviti dokaz o visini cijene karte mjesnog javnog prijevoza u najbližem mjestu u kojem je prijevoz organiziran, na način koji sam odabere (npr. cjenik na Internetu, potvrda prijevoznika i sl).

Tumačenje br. 36/59 od 20. studenoga 2012.

Odredba članka 59. stavka 3. Kolektivnog ugovora ne predviđa umanjeње za 25% naknade troškova mjesečne karte javnog prijevoza najbližeg mjesta u kojem je taj prijevoz organiziran.

Tumačenje br. 37/59 od 20. studenoga 2012.

Ako nije organiziran mjesni javni prijevoz koji omogućava službeniku i namješteniku redoviti dolazak na posao i povratak s posla, naknada troškova prijevoza isplaćuje se prema cijeni mjesečne karte javnog prijevoza najbližeg mjesta u kojem je taj prijevoz organiziran.

Odredba se odnosi na službenike i namještenike koji imaju 2 ili više kilometra od mjesta stanovanja do mjesta rada. Kolektivnim ugovorom nije utvrđena obveza i način dokumentiranja troškova prijevoza.

Tumačenje br. 43/59 od 30. studenoga 2012.

Ako nije organiziran mjesni javni prijevoz, službeniku i namješteniku se nadoknađuju troškovi prijevoza koji se utvrđuju u visini cijene mjesečne karte javnog prijevoza najbližeg mjesta u kojem je taj prijevoz organiziran. Obzirom da odredbom članka 59. stavka 3. Kolektivnog ugovora nije propisana naknada u visini cijene dnevne (pojedinačne) karte, troškove prijevoza treba utvrditi u visini cijene mjesečne karte javnog prijevoza najbližeg mjesta u kojem je taj prijevoz organiziran i za koji postoji mogućnost kupnje mjesečne karte.

Tumačenje br. 51/59 od 18. prosinca 2012.

Ako je mjesni javni prijevoz u gradu (mjestu rada) organiziran i moguće je kupiti mjesečnu kartu, ali on ne omogućuje službenicima i namještenicima redovit dolazak na posao i odlazak

s posla (neorganizirani prijevoz prema stavku 18. članka 59.), troškove prijevoza treba nadoknaditi u visini cijene mjesečne karte tog mjesta u punom iznosu, sukladno stavku 3. članka 59. Kolektivnog ugovora.

Tumačenje br. 71/59

Ako postoji mjesni javni prijevoz, u postupku donošenja rješenja o naknadi troškova prijevoza potrebno je utvrditi da li taj organizirani mjesni javni prijevoz omogućava državnom službeniku i namješteniku (o čijem se pravu odlučuje) redoviti dolazak na posao i povratak s posla.

Čelnik državnog tijela ne može unaprijed utvrditi za sve državne službenike i namještenike da im organizirani mjesni javni prijevoz ne omogućuje redovit dolazak na posao i odlazak s posla te da se naknada troškova prijevoza utvrđuje na način propisan u članku 59. stavku 3. Kolektivnog ugovora.

Tumačenje br. 89/59 od 13. lipnja 2013.

Ako nije organiziran međumjesni javni prijevoz službenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza u visini 0,75 kn/km za cijelu relaciju od adrese stanovanja do adrese rada. U tom slučaju nema pravo na naknadu troškova mjesnog prijevoza sukladno članku 59. stavku 3. Kolektivno ugovora.

stavak 4.

Tumačenje br. 21/59 od 31. listopada 2012.

Ako je udaljenost od adrese stanovanja do adrese rada u jednom smjeru veća od 2 km, a u drugom manja od 2 km, službenik i namještenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza ako ne može kao pješak koristiti rutu kraću od 2 km prema uređenom pješačkom putu (ulice s uređenim pločnikom, pješačke zone, stepenice, pješački pothodnici i nathodnici, pješački prijelazi) između adrese rada i mjesta stanovanja.

U tom slučaju službenik i namještenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza u oba smjera.

Tumačenje br. 31/59 od 12. studenoga 2012.

Udaljenost od adrese stanovanja do adrese rada iz članka 59. stavaka 4., 5. i 8. Kolektivnog ugovora, računa se u jednom smjeru a naknada se isplaćuje za oba smjera.

Tumačenje br. 78/59 od 19. ožujka 2013.

U slučaju kada je ustrojstvena jedinica, u koju je službenik i namještenik raspoređen, smještena na dvije ili više lokacija, kod utvrđivanja udaljenosti (više od 2 km) iz članka 59. stavka 4. Kolektivnog ugovora, uzima se u obzir adresa rada na koju službenik i namještenik redovito dolazi na posao.

Tumačenje br. 80/59 od 19. ožujka 2013.

Službenik koji ne ostvaruje pravo na naknadu troškova mjesnog prijevoza, jer živi na udaljenosti manjoj od 2 km od adrese rada, ne ostvaruje pravo na naknadu troškova prijevoza ni za dolazak na dežurstvo, izvan redovnog radnog vremena, odnosno kada mora doći na posao poslije radnog vremena ili za vikende i blagdane.

stavak 5.

Tumačenje br. 10/59 od 11. listopada 2012.

(pojam mjesnog i međumjesnog prijevoza)

Mjesni prijevoz je prijevoz u mjestu stanovanja, odnosno mjestu rada.

Međumjesni prijevoz je prijevoz od mjesta stanovanja do mjesta rada. O međumjesnom prijevozu radi se u slučaju kada je mjesto stanovanja različito od mjesta rada.

U vezi pitanja što se smatra mjestom stanovanja odnosno mjestom rada, Komisija upućuje na Tumačenje br. 1/12.

Tumačenje br. 15/59 od 11. listopada 2012.

Pravo na naknadu troškova međumjesnog prijevoza nije uvjetovano udaljenošću od adrese stanovanja do adrese rada.

Tumačenje br. 22/59 od 31. listopada 2012.

U slučaju kada je poslodavac za svoje službenike i namještenike s prijevoznikom ugovorio mjesni i međumjesni prijevoz na redovnim linijama po povoljnijim uvjetima, a službenik i namještenik taj prijevoz ne koristi, naknada troškova prijevoza obračunava se prema cijeni mjesečne karte javnog prijevoza za građane prema kriterijima za mjesni i međumjesni prijevoz.

Tumačenje br. 29/59 od 31. listopada 2012.

Kolektivni ugovor ne predviđa mogućnost naknade troškova međumjesnog prijevoza u visini mjesečne karte umanjene za 25%.

Tumačenje br. 30/59 od 31. listopada 2012.

a) Ako službenik koristi međumjesni javni prijevoz uz presjedanje a taj prijevoz ispunjava kriterije iz stavka 18. članka 59. Kolektivnog ugovora, smatra se da ima organizirani javni prijevoz te će mu se naknada troškova međumjesnog prijevoza isplatiti u visini zbroja cijena karata za cijelu relaciju.

b) Ako službenik ne koristi međumjesni javni prijevoz uz presjedanje a taj prijevoz ispunjava kriterije iz stavka 18. članka 59. Kolektivnog ugovora, naknada troškova međumjesnog prijevoza isplatit će se u visini zbroja cijena karata, odnosno 0,75 kn/km ako je to za poslodavca povoljnije.

Tumačenje br. 31/59 od 12. studenoga 2012.

Udaljenost od adrese stanovanja do adrese rada iz članka 59. stavaka 4., 5. i 8. Kolektivnog ugovora, računa se u jednom smjeru a naknada se isplaćuje za oba smjera.

Tumačenje br. 48/59 od 30. studenoga 2012.

(utvrđivanje visine naknade troškova međumjesnog prijevoza)

Način i visina naknade troškova međumjesnog prijevoza ovisi o tome da li postoji organiziran međumjesni javni prijevoz, a ako postoji, da li službenik za dolazak na posao koristi javni prijevoz ili osobni automobil odnosno drugo prijevozno sredstvo.

Ako ima organiziran međumjesni javni prijevoz od mjesta stanovanja do mjesta rada, službenik koji za dolazak na posao koristi međumjesni javni prijevoz, ima pravo na naknadu troškova međumjesnog javnog prijevoza u visini stvarnih izdataka prema cijeni mjesečne karte, odnosno pojedinačne karte. Visina stvarnih izdataka mora se dokumentirati na način

propisan u čl. 59. st. 11. Kolektivnog ugovora. Pored toga, navedeni službenik, uz ispunjenje uvjeta iz čl. 59. st. 4. Kolektivnog ugovora (udaljenost od 2 km i više) ima pravo i na naknadu troškova mjesnog prijevoza.

Ako ima organiziran međumjesni javni prijevoz, koji službenik ne koristi za odlazak na posao i odlazak s posla, jer koristi osobni automobil ili drugo prijevozno sredstvo, poslodavac službeniku može, ako mu je to povoljnije, isplatiti naknadu u visini od 0,75 kn po prijeđenom kilometru. Navedena povoljnost (izraz: „ako mu je to povoljnije“) odnosi se na poslodavca.

Ako nije organiziran međumjesni javni prijevoz od mjesta stanovanja do mjesta rada, poslodavac će službeniku isplatiti naknadu u visini od 0,75 kn po prijeđenom kilometru.

Tumačenje br. 69/59 od 1. veljače 2013.

Kolektivnim ugovorom nije predviđena mogućnost različitog načina naknade troškova javnog prijevoza istom službeniku tijekom istog mjeseca.

Stoga službenik i namještenik nema pravo na naknadu troškova prijevoza na način da mu se za određene dane u mjesecu isplaćuje naknada troškova međumjesnog javnog prijevoza u visini stvarnih izdataka (sukladno članku 59. stavku 5. i 11. Kolektivnog ugovora), a za druge dane u mjesecu naknada u visini 0,75 kuna po prijeđenom kilometru (sukladno članku 59. stavku 6. i 12. Kolektivnog ugovora).

Službenik se na početku godine mora izjasniti o načinu naknade troškova prijevoza, a tijekom kalendarske godine može promijeniti način dolaska na posao i odlaska s posla, ali je o istome dužan unaprijed obavijestiti poslodavca.

stavak 6.

Komisija je dana 12. studenoga 2012. donijela slijedeći zaključak:

Povoljnost iz članka 59. stavka 6. Kolektivnog ugovora („ako mu je to povoljnije“) odnosi se na poslodavca.

Na sjednici održanoj 30. studenoga 2012. dano je i tumačenje br. 45/59 koje glasi:

Formulacija „ako mu je to povoljnije“ iz stavka 6. članka 59. Kolektivnog ugovora odnosi se na poslodavca.

Tumačenje br. 11/59 od 11. listopada 2012.

Službenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza u smislu članka 59. stavka 6. Kolektivnog ugovora i ako prijevozno sredstvo koje koristi nije u njegovom vlasništvu.

Tumačenje br. 16/59 od 11. listopada 2012.

Prijevoznim sredstvom u smislu odredbe članka 59. Kolektivnog ugovora smatra se svako vozilo iz članka 2. stavka 1. točke 28. Zakona o sigurnosti prometa na cestama („Narodne novine“, broj 67/08., 48/10. i 74/11.), odnosno svako prijevozno sredstvo namijenjeno za kretanje po cesti, osim dječjih prijevoznih sredstava, prijevoznih sredstava na osobni ili motorni pogon za osobe s invaliditetom ili starije osobe, ako se pri tom ne kreću brzinom većom od brzine čovječjeg hoda. Prema tome, i bicikl je prijevozno sredstvo u smislu članka 59. stavka 6. Kolektivnog ugovora.

**Tumačenje br. 9/59 od 11. listopada 2012.
(naknada prema prijedenoj kilometraži)**

Naknada troškova službenicima koji zbog mjesta stanovanja koriste mjesni i međumjesni prijevoz isplatit će se u visini od 0,75 kn po kilometru za cijelu udaljenost od mjesta stanovanja do mjesta rada, pod uvjetom da je to povoljnije za poslodavca u odnosu na organizirani prijevoz.

Odredba članka 59. stavka 6. Kolektivnog ugovora ne predviđa mogućnost kombiniranja naknade troškova javnog prijevoza i naknade po prijedenom kilometru.

Na sjednici održanoj dana 30. studenoga 2012. godine, Komisija je dala slijedeće **pojašnjenje ovog tumačenja:**

Tumačenje broj 9/59 od 11. listopada 2012. ne odnosi se na službenika i namještenika koji koristi organizirani međumjesni javni prijevoz za dolazak na posao i odlazak s posla, jer se tom službeniku i namješteniku naknada troškova prijevoza isplaćuje sukladno članku 59. stavku 5. Kolektivnog ugovora (u visini stvarnih izdataka prema cijeni mjesečne odnosno pojedinačne karte, ako je mjesto stanovanja udaljeno do 100 km od mjesta rada).

Tumačenje br. 14/59 od 11. listopada 2012.

Ako osoba koristi vlastiti prijevoz u smislu članka 59. stavaka 6. i 8. Kolektivnog ugovora, poslodavac će isplatiti naknadu prema utvrđenoj udaljenosti od mjesta stanovanja do mjesta rada prema planeru putovanja Hrvatskog autokluba.

Tumačenje br. 17/59 od 23. listopada 2012.

Ako službenik traži da mu se za međumjesni prijevoz isplaćuje naknada sukladno odredbama članka 59. st. 6. Kolektivnog ugovora (0,75 kn/km), odnosno ne želi da mu se plaća karta za organizirani prijevoz, a to je nepovoljnije za poslodavca, naknada troškova prijevoza isplatit će mu se u visini cijene karte najpovoljnijeg organiziranog javnog prijevoza.

Tumačenje br. 18/59 od 23. listopada 2012.

Službeniku i namješteniku koji nije u mogućnosti izbjeći naplatu cestarina, mostarina ili trajekta prilikom dolaska na posao i odlaska s posla, a na istoj relaciji ne postoji javni prijevoz koji je povoljniji za poslodavca, pripada naknada od 0,75 kn po prijedenom kilometru i naknada stvarnih troškova mostarine, cestarine i trajekta koje dokazuje predloženjem računa odnosno drugog dokaza o trošku. Udaljenost između adrese stanovanja i adrese rada utvrđuje se prema planeru Hrvatskog autokluba.

Tumačenje br. 27/59 od 31. listopada 2012.

(naknada troškova u visini 0,75 kn/km)

U slučaju kada nije organiziran međumjesni javni prijevoz koji omogućava službeniku i namješteniku redovit dolazak na posao i povratak s posla (stavak 18.), službenik i namještenik ima pravo na naknadu troškova u visini od 0,75 kn/km.

Tumačenje br. 28/59 od 31. listopada 2012.

U slučaju kada službenik koristi međumjesni prijevoz za dolazak na posao i odlazak s posla, a u mjestu stanovanja nema stanice međumjesnog prijevoza (npr. stanica međumjesnog prijevoza je u obližnjem mjestu), smatra se da nije organiziran međumjesni prijevoz te se službeniku isplaćuje naknada u visini 0,75 kn/km za cijelu udaljenost. Odredba članka 59.

stavka 6. Kolektivnog ugovora ne predviđa mogućnost kombiniranja naknade troškova javnog prijevoza i naknade po prijeđenom kilometru.

Tumačenje br. 30/59 od 31. listopada 2012.

a) Ako službenik koristi međumjesni javni prijevoz uz presjedanje a taj prijevoz ispunjava kriterije iz stavka 18. članka 59. Kolektivnog ugovora, smatra se da ima organizirani javni prijevoz te će mu se naknada troškova međumjesnog prijevoza isplatiti u visini zbroja cijena karata za cijelu relaciju.

b) Ako službenik ne koristi međumjesni javni prijevoz uz presjedanje a taj prijevoz ispunjava kriterije iz stavka 18. članka 59. Kolektivnog ugovora, naknada troškova međumjesnog prijevoza isplatit će se u visini zbroja cijena karata, odnosno 0,75 kn/km ako je to za poslodavca povoljnije.

Tumačenje br. 54/59 od 18. prosinca 2012.

Službeniku ili namješteniku će se isplatiti naknada u visini 0,75 kuna po prijeđenom kilometru sukladno odredbi članka 59. stavka 6. Kolektivnog ugovora ukoliko je to za poslodavca povoljnije u odnosu na zbroj troškova mjesnog i međumjesnog javnog prijevoza. Troškovi mjesnog i međumjesnog javnog prijevoza utvrđuju se tako da se cijeni karte za međumjesni prijevoz pribroji iznos cijene karte za mjesni prijevoz.

Ukoliko državni službenik ili namještenik koji ima organizirani mjesni i međumjesni javni prijevoz koji mu osigurava redovit dolazak i odlazak s posla, traži da mu se isplaćuje naknada u visini 0,75 kuna po prijeđenom kilometru sukladno odredbi članka 59. stavka 6. Kolektivnog ugovora, a to je nepovoljnije za poslodavca, naknada troškova prijevoza isplatit će mu se u visini zbroja cijene karte za međumjesni javni prijevoz u punom iznosu i cijene karte za mjesni javni prijevoz umanjene za 25%.

Tumačenje br. 61/59 od 18. prosinca 2012.

Kod utvrđivanja povoljnosti naknade troškova prijevoza iz stavka 6. članka 59. Kolektivnog ugovora uzima se u obzir cijena karte najpovoljnijeg prijevoznika za određenu relaciju koji osigurava službeniku redovit dolazak na posao i odlazak s posla. U tom slučaju kod utvrđivanja udaljenosti do stanice međumjesnog prijevoza (stavak 4. članka 59.) u obzir se uzima adresa stanice međumjesnog prijevoza tog (najpovoljnijeg) prijevoznika.

Poslodavac prilikom utvrđivanja povoljnosti iz stavka 6. članka 59. Kolektivnog ugovora uzima u obzir ukupni iznos naknade troškova mjesnog i međumjesnog prijevoza od adrese stanovanja do adrese rada u odnosu na iznos naknade u visini 0,75 kn/km za cijelu relaciju sukladno stavku 13. članka 59. Kolektivnog ugovora.

Tumačenje br. 67/59 od 11. siječnja 2013.

Ukoliko službenik, odnosno namještenik za dolazak na posao i odlazak s posla koristi osobni automobil, a ne organizirani *međumjesni prijevoz* koji je povoljniji za poslodavca, naknada troškova prijevoza isplatit će mu se u visini cijene karte najpovoljnijeg organiziranog međumjesnog javnog prijevoza koji službeniku i namješteniku omogućava redoviti dolazak na posao i povratak s posla, sukladno potvrdi ili nekom drugom valjanom dokazu o cijeni karte.

Poslodavac treba pribaviti dokaz o visini cijene karte javnog prijevoza na način koji sam odabere (npr. cjenik na Internetu, potvrda prijevoznika i sl).

Tumačenje br.76/59 od 1. veljače 2013.

Člankom 59. stavkom 12. Kolektivnog ugovora propisano je da službenik i namještenik evidentira dolaske osobnim automobilom i drugim prijevoznim sredstvom. Drugo prijevozno sredstvo može biti i javno prijevozno sredstvo.

Tumačenje br. 79/59 od 19. ožujka 2013.

Službeniku koji na posao dolazi osobnim automobilom, a temeljem rješenja mu se naknada troškova prijevoza isplaćuje u visini cijene mjesečne karte najpovoljnijeg organiziranog javnog prijevoza, nema pravo na dodatni iznos naknade troškova prijevoza (iznad visine cijene mjesečne karte međumjesnog prijevoza) za povećani broj dolazaka na posao u dane dežurstva odnosno dane u koje je dolazio na posao izvan redovnog radnog vremena.

Tumačenje br. 84/59 od 19. ožujka 2013.

Službenik i namještenik u obrazac o prijeđenim kilometrima unosi **sve** stvarno prijeđene kilometre, tj. **sve** dolaske i odlaske na posao i s posla. Poslodavac je dužan prema navedenom formularu za sve dolaske i odlaske na posao i s posla izvršiti isplatu naknade od 0,75 kuna prema prijeđenom kilometru prema udaljenosti utvrđenoj u skladu s čl. 59. st. 13. Kolektivnog ugovora.

stavak 7.

Tumačenje br. 26/59 od 31. listopada 2012.

Poslodavac može provjeriti postojanje više prijevoznika na istoj relaciji.

stavak 8.

Tumačenje br. 14/59 od 11. listopada 2012.

Ako osoba koristi vlastiti prijevoz u smislu članka 59. stavaka 6. i 8. Kolektivnog ugovora, poslodavac će isplatiti naknadu prema utvrđenoj udaljenosti od mjesta stanovanja do mjesta rada prema planeru putovanja Hrvatskog autokluba.

Tumačenje br. 23/59 od 31. listopada 2012.

Nadležnim ministrom za donošenje posebne odluke iz članka 59. stavaka 8. i 16. Kolektivnog ugovora smatra se pojedini resorni ministar za službenike i namještenike zaposlene u ministarstvima, a za službenike i namještenike drugih državnih tijela čelnik tog državnog tijela.

Tumačenje br. 31/59 od 12. studenoga 2012.

Udaljenost od adrese stanovanja do adrese rada iz članka 59. stavaka 4., 5. i 8. Kolektivnog ugovora, računa se u jednom smjeru a naknada se isplaćuje za oba smjera.

Tumačenje br. 52/59 od 18. prosinca 2012.

(tko je dužan ishoditi odluku nadležnog ministra)

U svim slučajevima kada su ostvarene pretpostavke iz članka 59. stavka 8. Kolektivnog ugovora, čelnik državnog tijela donijet će odluku o naknadi troškova prijevoza državnom službeniku ili namješteniku.

Tumačenje br. 72/59 od 1. veljače 2013.

Odredba članka 59. stavka 8. Kolektivnog ugovora je izričita (naknada troškova u visini 0,65 kn/km) i ne ostavlja mogućnost izbora drukčije naknade troškova prijevoza.

stavak 10.**Tumačenje br. 8/59 od 11. listopada 2012.**

Sukladno članku 59. stavku 10. Kolektivnog ugovora, ako službenik ostvaruje pravo na mjesni i međumjesni prijevoz, ima pravo na naknadu troškova mjesnog prijevoza ako mu je udaljenost od stajališta međumjesnog prijevoza do mjesta rada odnosno do adrese stanovanja veća od 2 km.

Tumačenje br. 24/59 od 31. listopada 2012.**(prijevozne zone)**

U slučaju kada međumjesni prijevoz obuhvaća i mjesni (prijevozne zone), a službenik i namještenik ne koristi tu vrstu prijevoza, a taj mu prijevoz omogućava redovit dolazak na posao i povratak s posla, ima pravo na naknadu troškova prijevoza u visini cijene mjesečne karte za prijevozne zone odnosno u visini od 0,75 kn/km ako je to za poslodavca povoljnije.

Tumačenje br. 50/59 od 30. studenoga 2012.

Ako službenik koji koristi međumjesni javni prijevoz, u mjestu stanovanja ili mjestu rada ima preko 2 km udaljenosti do prve stanice organiziranog međumjesnog javnog prijevoza, ima pravo na naknadu troškova mjesnog prijevoza u tom mjestu, prema odredbama stavka 1. - 3. članka 59. Kolektivnog ugovora za to mjesto (mjesto stanovanja ili mjesto rada).

Također, Komisija upućuje na odredbe stavka 7. članka 59. Kolektivnog ugovora. U slučaju kada na istoj relaciji mjesnog ili međumjesnog prijevoza prometuje više prijevoznika koji omogućavaju redoviti dolazak na posao i povratak s posla, službeniku i namješteniku koji stvarno koristi međumjesni ili mjesni javni prijevoz nadoknađuju se troškovi prijevoza u visini izdataka onog prijevoznika koji je najpovoljniji za poslodavca (mjesnog i/ili međumjesnog prijevoza).

Ako službenik koristi osobni automobil ili drugo prijevozno sredstvo za dolazak iz mjesta stanovanja u mjesto rada, Komisija upućuje na odredbu članka 59. stavka 6. Kolektivnog ugovora.

Tumačenje broj 9/59 od 11. listopada 2012. ne odnosi se na službenika i namještenika koji koristi organizirani međumjesni javni prijevoz za dolazak na posao i odlazak s posla, jer se tom službeniku i namješteniku naknada troškova prijevoza isplaćuje sukladno članku 59. stavku 5. Kolektivnog ugovora (u visini stvarnih izdataka prema cijeni mjesečne odnosno pojedinačne karte, ako je mjesto stanovanja udaljeno do 100 km od mjesta rada).

Tumačenje br. 68/59 od 11. siječnja 2013.

Ukoliko službenik, odnosno namještenik za dolazak na posao i odlazak s posla koristi osobni automobil, a ne organizirani *mjesni prijevoz koji obuhvaća i međumjesni (prijevozne zone)* koji je povoljniji za poslodavca, naknada troškova prijevoza isplatit će mu se u visini cijene karte za prijevozne zone sukladno potvrdi ili nekom drugom valjanom dokazu o cijeni karte.

Poslodavac treba pribaviti dokaz o visini cijene karte javnog prijevoza na način koji sam odabere (npr. cjenik na Internetu, potvrda prijevoznika i sl).

stavak 11.

Tumačenje br. 2/59 od 11. listopada 2012.

(naknada troškova javnog prijevoza i dokaz o kupljenoj karti)

Službenik koji se *izjasnio da koristi javni prijevoz* i rješenjem mu je utvrđeno pravo na naknadu troškova javnog prijevoza, dužan je priložiti kupljenu kartu ili dokaze o kupljenoj karti (račune ili dr.), sukladno članku 59. stavku 11. Kolektivnog ugovora. Ukoliko službenik ne priloži kartu ili dokaze o kupljenoj karti (račune ili dr.) neće mu se isplatiti naknada.

Na sjednici održanoj dana 30. studenoga 2012. godine Komisija je dala slijedeće **pojašnjenje**: „Potvrda o visini mjesečne karte nije dokaz iz stavka 11. članka 59. Kolektivnog ugovora.“

Tumačenje br. 3/59 od 11. listopada 2012.

(naknada troškova prijevoza osobnim automobilom)

Službeniku koji se *izjasnio da će koristiti osobni automobil* i rješenjem mu je utvrđeno pravo na naknadu troškova dolaska na posao i odlaska s posla automobilom, dužan je najkasnije do 3. u mjesecu predati ispunjeni i potpisani formular, sukladno članku 59. stavku 12. Kolektivnog ugovora, osim u slučaju spriječenosti kada ga predaje naknadno, nakon prestanka razloga spriječenosti. Ukoliko službenik ne preda ispunjen i potpisan formular neće mu se isplatiti naknada troškova prijevoza.

Tumačenje br. 5/59 od 11. listopada 2012.

Službenik može tijekom kalendarske godine *promijeniti način dolaska na posao i odlaska s posla*, ali je o istome dužan unaprijed obavijestiti poslodavca.

Tumačenje br. 32/59 od 12. studenoga 2012.

(što se podrazumijeva pod računom)

Pod računom u smislu članka 59. stavka 11. Kolektivnog ugovora, podrazumijeva se bilo koji dokaz o kupljenoj karti. Za ostvarenje prava na naknadu stvarnih troškova prijevoza iz stavka 11. nije dovoljna potvrda o cijeni karte za određenu relaciju.

Na sjednici održanoj dana 30. studenoga 2012. godine Komisija je dala slijedeće **pojašnjenje**: „Potvrda o visini mjesečne karte nije dokaz iz stavka 11. članka 59. Kolektivnog ugovora.“

Tumačenje br. 58/59 od 18. prosinca 2012.

Sukladno članku 59. stavku 11. Kolektivnog ugovora, službenici i namještenici se na početku godine izjašnjavaju o tome žele li da im poslodavac kupuje kartu ili da im nadoknađuje stvarne troškove prema predodčenim računima, odnosno kupljenim kartama.

Novo rješenje o naknadi troškova prijevoza donosi se samo za službenika i namještenika koji se na početku godine izjasni o drugačijem načinu naknade troškova prijevoza u odnosu na prethodnu godinu.

Tumačenje br. 59/59 od 18. prosinca 2012.

(rješenje o naknadi troškova prijevoza)

Sukladno članku 59. stavku 11. Kolektivnog ugovora službenici i namještenici se na početku godine izjašnjavaju o tome žele li da im poslodavac kupuje (godišnju) kartu ili da im nadoknađuje stvarne troškove prema predloženim računima, odnosno kupljenoj karti.

Poslodavac odlučuje o načinu naknade troškova prijevoza rješenjem vodeći računa o izjavi službenika i najpovoljnijem trošku javnog prijevoza sukladno članku 59. stavku 1. Kolektivnog ugovora.

U slučaju da je službenik ili namještenik sukladno rješenju o naknadi troškova prijevoza sam kupio godišnju kartu, poslodavac mu je dužan isplatiti cjelokupni trošak godišnje karte po predanom računu, odnosno karti.

Tumačenje br.77/59 od 19. ožujka 2013.

Na računu za kupljenu voznu kartu mora biti naznačeno ime i prezime osobe koja je voznu kartu kupila.

Na voznoj karti ne mora biti naznačeno ime i prezime osobe koja je voznu kartu kupila.

stavak 12.

Tumačenje br. 38/59 od 20. studenoga 2012.

Obveza ispunjavanja obrasca izvješća o prijedenoj udaljenosti propisana je odredbom članka 59. stavka 12. Kolektivnog ugovora, a obrazac izvješća o prijedenoj udaljenosti pri dolasku na posao i odlasku s posla je sastavni dio Kolektivnog ugovora.

Tumačenje br. 62/59 od 18. prosinca 2012.

(korekcije udaljenosti u slučaju dužih nemogućnosti prometovanja stalnom rutom)

Službenik i namještenik dužan je unijeti stvarno prijeđene kilometre u izvješće o prijedenoj udaljenosti pri dolasku na posao i odlasku s posla. Isplata se vrši prema HAK-ovom planeru u nespornim slučajevima. U slučaju da se osporava udaljenost, korekciju je moguće izvršiti sporazumom između službenika ili namještenika i poslodavca, a ako sporazum nije moguće postići, stvarna udaljenost utvrdit će se izmjerom na terenu. Korekciju je moguće vršiti osim u slučaju spora oko udaljenosti stalnom (redovnom) rutom i u slučajevima dužih nemogućnosti prometovanja određenim prometnicama zbog npr. radova na cesti u dužem trajanju (više dana), nemogućnosti prometovanja cestom u dužem razdoblju zbog elementarne nepogode ili zbog zatvorenosti određenih prometnica tijekom zimskih uvjeta.

Tumačenje br. 66/59 od 11. siječnja 2013.

S obzirom na činjenicu da je naknada troškova prijevoza na posao i s posla ugovorena kako bi pokrila troškove prijevoza od adrese stanovanja do adrese rada u obrascu izvješća o prijedenoj udaljenosti treba evidentirati samo dane u mjesecu u kojima je službenik stvarno putovao na relaciji utvrđenoj rješenjem o pravu na naknadu prijevoza.

Ukoliko je u izvješću evidentiran manji broj dolazaka iz mjesta stanovanja u mjesto rada, službenik ili namještenik ima pravo na naknadu samo za evidentirane dolaske na posao iz mjesta stanovanja i odlaske s posla u mjesto stanovanja.

Tumačenje br.75/59 od 1. veljače 2013.

Službenik koji za dolazak na posao iz mjesta različitog od mjesta rada (međumjesni prijevoz) koristi osobni automobil, da bi ostvario pravo na naknadu troška prijevoza, dužan je predati ispunjeni i potpisani obrazac izvješća o prijedenoj udaljenosti pri dolasku na posao i odlasku s posla, na kojem evidentira stvarne dolaske na posao osobnim automobilom ili drugim prijevoznim sredstvom, te prijedene kilometre za dolazak na posao i povratak s posla u mjesecu.

Službenik je dužan za dane u kojima nije putovao u mjesto prebivališta, točno navesti prijedenu kilometražu i odgovara za točnost podataka koje je naveo u obrascu.

stavak 13.

Tumačenje br. 6/59 od 11. listopada 2012.

Pravo na naknadu troškova mjesnog javnog prijevoza za dolazak i odlazak s posla nema osoba koja ima manje od 2 km od adrese stanovanja do adrese rada, odnosno manje od 2 km od stanice međumjesnog prijevoza do adrese rada ili do adrese stanovanja (članak 59. stavak 4. Kolektivnog ugovora).

Odredba stavka 13. (primjena planera putovanja Hrvatskog autokluba uz odgovarajuću korekciju) primjenjuje se kao pomoćno sredstvo samo u slučaju kada nije nesporno ili notorno da službenik ili namještenik prelazi udaljenost manju od 2 km prema uređenom najbližem pješačkom putu (ulice s uređenim pločnikom, pješačke zone, stepenice, pješački pothodnici i nathodnici, pješački prijelaz).

Ako se koristi planer putovanja Hrvatskog autokluba, korekcije udaljenosti od adrese stanovanja do adrese rada za uređene pješačke nathodnike i pothodnike potrebno je izvršiti sporazumom službenika i poslodavca, a ako nije moguć sporazum korekcije će se izvršiti stvarnom izmjerom na terenu.

Ovo tumačenje ne primjenjuje se na osobe iz članka 59. stavka 17. Kolektivnog ugovora.

Pojašnjenje tumačenja br. 6/59 od 12. studenoga 2012.

Pod izrazom „prelazi udaljenost manju od 2 km prema uređenom najbližem pješačkom putu“ podrazumijeva se da službenik može prijeći navedenu udaljenost prema uređenom pješačkom putu.

Stoga službenik koji može prijeći pješke navedenu udaljenost prema uređenom pješačkom putu ali za dolazak i odlazak s posla koristi javni prijevoz ili osobni automobil, nema pravo na naknadu troškova mjesnog prijevoza.

Tumačenje br. 46/59 od 30. studenoga 2012.

Ukoliko korištenjem planera putovanja Hrvatskog autokluba nije moguće utvrditi kilometražu jer planer ne prepoznaje adresu, udaljenost od adrese stanovanja do adrese rada utvrdit će se sporazumom službenika i poslodavca, a ako sporazum nije moguć udaljenost će se utvrditi stvarnom izmjerom na terenu. Udaljenost od adrese stanovanja do adrese rada se sukladno odredbi članka 59. stavka 13. Kolektivnog ugovora utvrđuje kao najkraća ruta bez naplate sa suvremenim kolničkim zastorom (asfaltom).

Tumačenje br. 47/59 od 30. studenoga 2012.

Nepronalaženje ulice u kojoj državni službenik stanuje na HAK-ovoj interaktivnoj karti nije razlog za nepriznavanje prava na naknadu troškova prijevoza za dolazak na posao i odlazak s

posla, jer se udaljenost od adrese stanovanja do adrese rada može utvrditi i na druge načine, u skladu s dogovorom čelnika tijela i službenika, odnosno stvarnom izmjerom na terenu.

Tumačenje br. 53/59 od 18. prosinca 2012.

(način utvrđivanja udaljenosti prema planeru HAK-a)

Udaljenost od adrese stanovanja do adrese rada se sukladno odredbi članka 59. stavka 13. Kolektivnog ugovora utvrđuje se prema planeru putovanja Hrvatskog autokluba. Navedeni planer putovanja se koristi na način da se od adrese stanovanja do adrese rada utvrdi najkraća ruta koju državni službenik i namještenik može koristiti bez potrebe plaćanja novčane naknade i koja ima suvremeni kolnički zastor (asfalt).

Tumačenje br. 70/59 od 1. veljače 2013.

Odredbom članka 59. stavka 13. Kolektivnog ugovora propisano je da se udaljenost između adrese stanovanja i adrese rada utvrđuje prema planeru putovanja HAK-a i to u slučaju iz stavka 6. i 8. istoga članka, kao najkraća ruta bez naplate sa suvremenim kolničkim zastorom (asfaltom). Stoga ako najkraća ruta udovoljava navedenim uvjetima (cesta bez naplate sa suvremenim kolničkim zastorom /asfaltom), nema osnove da se službeniku naknada troškova prijevoza utvrđuje prema duljoj ruti, bez obzira što službenik stvarno koristi tu dulju rutu, osim u slučaju koji je naveden u tumačenju br. 62/59 od 18. prosinca 2012.

Tumačenje br. 74/59 od 1. veljače 2013.

Člankom 59. stavkom 13. Kolektivnog ugovora za utvrđivanje udaljenosti između adrese stanovanja i adrese rada predviđena je uporaba planera putovanja Hrvatskog autokluba. Stoga, ako navedenu udaljenost nije moguće utvrditi primjenom planera putovanja HAK-a niti sporazumno, poslodavac ne može samoinicijativno primijeniti planer „Google karte“, nego je potrebno izvršiti stvarnu izmjeru na terenu.

Tumačenje br. 81/59 od 19. ožujka 2013.

Odredbom članka 59. stavka 13. Kolektivnog ugovora planer putovanja HAK-a predviđen je kao jedino sredstvo za utvrđivanje udaljenosti između adrese stanovanja i adrese rada.

Ako je očito da udaljenost prema HAK-ovom planeru putovanja nije točno utvrđena može se obratiti HAK-u radi provjere stvarne udaljenosti. Ako državno tijelo ima mogućnost može provjeriti stvarnu udaljenost na terenu prema HAK-ovoj ruti.

Kolektivnim ugovorom nije predviđeno osnivanje povjerenstva za utvrđivanje stvarne udaljenosti između adrese stanovanja i adrese rada.

Tumačenje br. 83/59 od 19. ožujka 2013.

Odredba stavka 13. članka 59. Kolektivnog ugovora jasno upućuje da se udaljenost između adrese stanovanja i adrese rada u slučaju iz stavka 6. i 8. istog članka utvrđuje prema HAK-ovom planeru kao najkraća ruta bez naplate sa suvremenim kolničkim zastorom (asfaltom) – što znači da ukoliko HAK-ov planer pokazuje navedenu relaciju koja je kraća od one koju službenik i namještenik koristiti poslodavac prilikom isplate naknade međumjesnog prijevoza prema odredbama čl. 59. st. 6. kao osnovicu za obračun udaljenosti zbog isplate naknade međumjesnog javnog prijevoza u visini 0,75 kn po prijednom kilometru u obzir uzima najkraću relaciju prema planeru, a ne onu koju službenik ili namještenik stvarno koristi.

Izuzeci od utvrđivanja udaljenost između adrese stanovanja i adrese rada sukladno članku 59. stavku 13. (najkraća ruta prema HAK-ovom planeru) navedeni su u tumačenju br. 62/59 od 18. prosinca 2012. godine, tumačenju br. 6/59 od 11. listopada 2012. godine, tumačenjima br. 46/59 i 47/59. od 30. studenog 2012. godine i tumačenjima br. 70/59 i 74/59 od 1. veljače 2013. godine.

stavak 14.

Tumačenje br. 4/59 od 11. listopada 2012.

Ako je službenik kupio mjesečnu kartu (za mjesni i/ili međumjesni prijevoz) prije razloga spriječenosti za dolazak na posao, naknada troškova kupljene karte neće se umanjivati za dane spriječenosti dolaska na posao.

Ako službenik ostvaruje pravo na naknadu troškova mjesnog prijevoza iz članka 59. stavka 2. i 3. Kolektivnog ugovora, a službenik nije dolazio na posao sve radne dane u mjesecu (iz razloga navedenih u članku 59. stavku 14. Kolektivnog ugovora), naknada troškova prijevoza obračunat će se na način da se ukupna mjesečna naknada koju bi ostvario da je dolazio na posao sve radne dane u mjesecu podijeli s brojem radnih dana u mjesecu i dobiveni iznos pomnoži s brojem dolazaka na posao.

Ako službenik ostvaruje pravo na naknadu troškova međumjesnog prijevoza iz članka 59. stavka 6. i 8. Kolektivnog ugovora, naknada troškova će se obračunati s obzirom na broj dolazaka na posao.

S obzirom na konkretni upit vezan za primjenu tumačenja br. 4/59 od 11. listopada 2012. godine na izračun naknade troškova prijevoza službenicima i namještenicima koji rade u turnusima, Komisija je na sjednici održanoj dana 11. siječnja 2013. godine dala tumačenje br. 63/59 koje glasi:

Tumačenje br. 63/59 od 11. siječnja 2013.

(rad u turnusima i smjenama)

Ako službenik koji radi u turnusima ostvaruje pravo na naknadu troškova mjesnog prijevoza iz čl. 59. st. 2. i 3. Kolektivnog ugovora, a nije dolazio na posao sve radne dane u mjesecu prema redovnom rasporedu radnog vremena (iz razloga navedenih u članku 59. st. 14. Kolektivnog ugovora), naknada troškova prijevoza obračunat će mu se na način da se ukupna mjesečna naknada podijeli s brojem radnih dana u mjesecu koje je taj službenik i namještenik trebao raditi prema njegovom redovnom rasporedu radnog vremena i pomnoži s brojem dolazaka na posao.

Tumačenje br. 41/59 od 20. studenoga 2012.

U slučaju kupnje godišnje karte poslodavac ne može od službenika i namještenika potraživati namirenje razmjernog dijela troškova te karte za dane godišnjeg odmora, privremene spriječenosti za rad i za druge dane kada službenik i namještenik nije u obvezi dolaska na posao.

U slučaju predvidljive duže odsutnosti službenika (npr. u slučaju korištenja roditeljnog dopusta, dugotrajnog bolovanja, dužeg plaćenog dopusta), poslodavac treba tražiti da službenik i namještenik vrati godišnju kartu.

Tumačenje br. 57/59 od 18. prosinca 2012.

U slučaju da službeniku tijekom godine prestane državna služba, a poslodavac mu je kupio godišnju kartu, poslodavac treba od službenika tražiti da po prestanku službe vrati godišnju kartu.

Poslodavac ne može od plaće za posljednji mjesec rada u državnom tijelu odbiti dio cijene godišnje karte razmjernan broju mjeseci od prestanka službe do isteka važenja godišnje karte.

Tumačenje br. 64/59 od 11. siječnja 2013.

Formulacija: „i druge dane kada službenik i namještenik nije u obvezi dolaska na posao“ iz članka 59. stavka 14. Kolektivnog ugovora odnosi se na radne dane kada službenik i namještenik nije u obvezi dolaska na posao prema propisima i Kolektivnom ugovoru.

stavak 15.

Tumačenje br. 19/59 od 23. listopada 2012.

Ne smatra se prijevozom organiziranim od strane poslodavca ako poslodavac ima sklopljen ugovor s javnim prijevoznikom na redovnim prijevoznim linijama, bez obzira što bi vozni red bio prilagođen radnom vremenu zaposlenih i omogućavao im redovit dolazak na posao i odlazak s posla ako bi taj prijevoz mogli koristiti i drugi korisnici.

stavak 16.

Tumačenje br. 23/59 od 31. listopada 2012.

Nadležnim ministrom za donošenje posebne odluke iz članka 59. stavaka 8. i 16. Kolektivnog ugovora smatra se pojedini resorni ministar za službenike i namještenike zaposlene u ministarstvima, a za službenike i namještenike drugih državnih tijela čelnik tog državnog tijela.

stavak 17.

Komisija upućuje da se jedina iznimka propisana za osobe s tjelesnim oštećenjima donjih ekstremiteta (utvrđenim općim propisima) nalazi u odredbi članka 59. stavka 17. Kolektivnog ugovora. Za sva ostala pitanja vezana uz naknadu troškova prijevoza na navedene osobe primjenjuju se pravila naknade troškova mjesnog i međumjesnog prijevoza kao za ostale službenike i namještenike.

Tumačenje br. 34/59 od 12. studenoga 2012.

Službenik koji ima tjelesno oštećenje donjih ekstremiteta utvrđeno rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, ima pravo na naknadu troškova mjesnog prijevoza neovisno o udaljenosti od adrese stanovanja do adrese rada sukladno stavku 17. članka 59. Kolektivnog ugovora, neovisno o postotku tjelesnog oštećenja te činjenici da li ima pravo na naknadu za tjelesno oštećenje.

Tumačenje br. 35/59 od 20. studenoga 2012.

Odredba članka 59. stavka 17. Kolektivnog ugovora ne može se primijeniti na službenika i namještenika koji je slijep jer se navedena odredba odnosi na službenika i namještenika s tjelesnim oštećenjima donjih ekstremiteta utvrđenih općim propisima.

Komisija će izvijestiti ugovorne strane o potrebi razmatranja navedene odredbe odnosno eventualnog proširenja primjene odredbe na određene službenike i namještenike koji imaju poteškoće u kretanju.

Tumačenje br. 65/59 od 11. siječnja 2013.

Ograničenje iz članka 59. stavka 4. Kolektivnog ugovora ne odnosi se samo na službenika i namještenika s tjelesnim oštećenjem donjih ekstremiteta utvrđenih općim propisima, sukladno

članku 59. stavku 17. Kolektivnog ugovora. Pri tome nije dovoljno priznanje svojstva osiguranika – invalidne osobe, nego rješenje nadležnog tijela o utvrđenom tjelesnom oštećenju donjih ekstremiteta.

Tumačenje br. 85/59 od 23. travnja 2013.

Službeniku i namješteniku s tjelesnim oštećenjem donjih ekstremiteta utvrđenim općim propisima nadoknađuju se troškovi prijevoza prema pravilima naknade troškova mjesnog i međumjesnog prijevoza kao za ostale službenike i namještenike. Jedina iznimka nalazi u odredbi članka 59. stavka 17. Kolektivnog ugovora.

stavak 18.

Tumačenje br. 12/59 od 11. listopada 2012.

Kriterij najpovoljnijeg troška za poslodavca primjenjuje se pod uvjetom da javni prijevoz omogućava službeniku redovit dolazak na posao i povratak s posla u smislu članka 59. stavka 18. Kolektivnog ugovora. Ako navedeni uvjet nije ispunjen, odnosno ako vrijeme čekanja od dolaska u mjesto rada do početka radnog vremena te vrijeme čekanja od završetka radnog vremena do polaska redovite linije prelazi ograničenja utvrđena u članku 59. stavku 18. Kolektivnog ugovora, neće se primijeniti kriterij najpovoljnijeg troška za poslodavca jer se smatra da nije organiziran javni prijevoz koji osigurava službeniku redovit dolazak na posao i povratak s posla.

Ukoliko je uvjet iz članka 59. stavka 18. Kolektivnog ugovora ispunjen, odnosno ako javni prijevoz omogućava službeniku redovit dolazak na posao i povratak s posla, primjenjuje se kriteriji povoljnijeg troška za poslodavca. U konkretnom slučaju, službeniku će se kupiti godišnja/mjesečna karta za ZET a ne za ZET - HŽ.

Tumačenje br. 27/59 od 31. listopada 2012.

(nije organiziran međumjesni javni prijevoz koji omogućava službeniku i namješteniku redovit dolazak na posao)

U slučaju kada nije organiziran međumjesni javni prijevoz koji omogućava službeniku i namješteniku redovit dolazak na posao i povratak s posla (stavak 18.), službenik i namještenik ima pravo na naknadu troškova u visini od 0,75 kn/km.

Tumačenje br. 44/59 od 30. studenoga 2012.

(organizirani međumjesni prijevoz koji ne omogućava redovit dolazak na posao)

Ako postoji organizirani međumjesni prijevoz, ali isti sukladno čl. 59. stavku 18. Kolektivnog ugovora službeniku i namješteniku ne omogućava redoviti dolazak na posao, smatra se da nije organiziran javni prijevoz koji osigurava službeniku redovit dolazak na posao i povratak s posla te se u tom slučaju neće primijeniti kriterij najpovoljnijeg troška za poslodavca.

U tom slučaju službeniku i namješteniku isplatit će se naknada u visini 0,75 kn po prijednom kilometru te sukladno stavku 12. članka 59. službenik i namještenik naknadu troškova prijevoza ostvaruje predajom ispunjenog i potpisanog formulara na kojem evidentira stvarne dolaske na posao osobnim automobilom ili drugim prijevoznim sredstvom te prijedne kilometre za dolazak na posao i povratak s posla.

Tumačenje br. 82/59 od 19. ožujka 2013.

U vrijeme čekanja iz članka 59. stavka 18. Kolektivnog ugovora ne može se uzeti u obzir trajanje putovanja mjesnim i međumjesnim prijevozom.

Vrijeme čekanja od 45 minuta odnosi se:

- u dolasku – na vrijeme čekanja od završetka putovanja linijom javnog prijevoza do početka radnog vremena službenika ili namještenika
- u odlasku – na vrijeme čekanja od završetka radnog vremena do polaska linije javnog prijevoza,

Ako se radi o potrebi presjedanja između dvije linije javnog prijevoza (mjesne i/ili međumjesne) opisane u članku 59. stavku 18., vrijeme čekanja između te dvije linije ne smije biti dulje od 30 minuta.

stavak 19.

Tumačenje br. 42/59 od 20. studenoga 2012.

Odredba članka 59. stavka 19. Kolektivnog ugovora ne odnosi se na kupnju godišnje karte.

Tumačenje br. 56/59 od 18. prosinca 2012.

Odredba članka 59. stavka 19. Kolektivnog ugovora odnosi se na isplatu naknade troškova prijevoza a ne na kupnju godišnje ili mjesečne karte od strane poslodavca. Stoga, u slučaju da poslodavac službeniku kupuje godišnju ili mjesečnu kartu sukladno izvavi službenika, ne primjenjuje se odredba članka 59. stavak 19. Kolektivnog ugovora jer se u tom slučaju službeniku ne isplaćuje naknada troškova prijevoza nego mu se daje karta.